

CIÈNCIA PER A LA DEMOCRÀCIA

José Pío Beltrán

Des de fa 25 anys la Universitat de València publica la revista MÈTODE, fundada com a revista de difusió de la investigació. En els seus inicis era una publicació humil, producte d'una tasca voluntariosa dedicada a difondre investigacions desenvolupades en la mateixa Universitat i a plantejar qüestions sobre la ciència. Avui és, sens dubte, la millor revista genèrica de divulgació científica del nostre país.

El nom de la revista és un tribut al mètode científic. Fa honor al plantejament de cerca de la veritat –de la quimera de la veritat, caldria dir–, que podria començar en Lucreci amb el seu *De rerum natura* passant pel *Novum organum* de Francis Bacon fins al *Discours de la methode* de René Descartes; i d'ací fins als nostres dies. El que singularitza la revista és que posa en contacte el lector amb el mètode científic aplicat tant a les ciències bàsiques com a les humanitats i les ciències socials a través dels seus protagonistes; això es tradueix en una penetració de la ciència en un àmbit com el de la cultura. Dues àrees que, al nostre país, solen ser excloents.

Per a mi, MÈTODE és un luxe i espere amb il·lusió cada número: és una revista per a acaronar amb les mans i deixar-se acaronar per ella. En general, el nivell divulgatiu és molt bo i ben sovint els articles aconsegueixen transmetre l'essència del descobriment científic. Aquells instants en què l'investigador troba quelcom nou, en què descobreix l'explicació d'un fenomen per primera vegada! Ser capaç de transmetre una cosa així és la millor invitació que es pot fer a un jove perquè s'incline cap a la recerca científica. MÈTODE també ens mostra la necessitat de comunicar el seu descobriment perquè pugui ser sotmès al principi del dubte que corrobore o modifique l'observació.

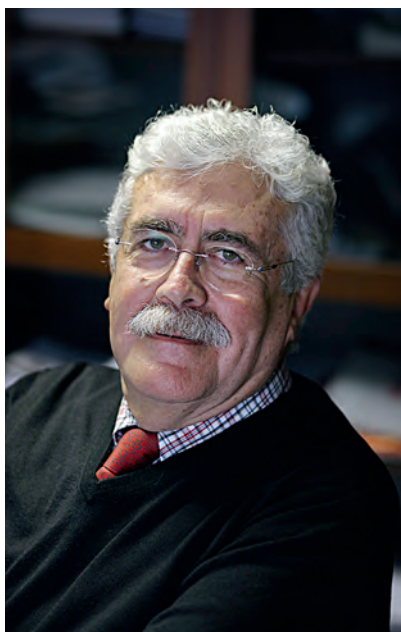
El coneixement científic es va començar a democratitzar amb la

difusió de les troballes en llengües vulgars, en principi, accessibles a tots. MÈTODE és una revista adreçada a un públic amb formació universitària, encara que s'observa la intenció que en pugui gaudir el públic general. És aquest punt el que recomanaria remarcar al seu director, Martí Domínguez, sense modificar-ne el rigor científic. Ben sovint trobe persones que mostren la seua perplexitat, per desconeixement, davant dels avenços de la ciència aconseguits a València com a qualsevol altre lloc del món.

Finalment, voldria explicar que considere MÈTODE un bon amic amb el qual dialogue sobre temes que van més enllà de les meues investigacions concretes o del treball diari. Estem expectants davant dels reptes que haurem d'afrontar per tal d'assegurar la continuïtat de l'espècie humana. Assumptes com l'augment de la po-

blació, fer de l'agricultura una activitat sostenible a la vegada que productiva, evitar la pèrdua de biodiversitat, controlar la qualitat de l'aire i de l'aigua, comprendre el funcionament del cervell o l'ús de la capacitat d'intervenció sobre la pròpia espècie mitjançant les noves tecnologies de diagnòstic genètic o d'edició de genomes... Tots aquests temes i molts més, són tractats en MÈTODE i no hi ha res millor que utilitzar el coneixement científic i els desenvolupaments tecnològics per a analitzar aquestes qüestions fent balanç de riscos i beneficis. També per a fer propostes amb l'objecte de trobar solucions; propostes que han de conduir a la presa de decisions democràtiques que caracteritzen el nostre entorn sociopolític. És per això que MÈTODE ha de servir a tots. ☺

«MÈTODE POSA EN CONTACTE EL LECTOR AMB EL MÈTODE CIENTÍFIC A TRAVÉS DELS SEUS PROTAGONISTES»

José Pío Beltrán

José Pío Beltrán. Professor d'investigació del CSIC en l'Institut de Biologia Molecular i Cel·lular de Plantes (UPV-CSIC). Coordinador institucional de la Delegació del CSIC a la Comunitat Valenciana.